

DIFFERENSIALKRAFTEN THE δf -FORCE

Akselerasjon effekt energi hastighet i
fysikkens og kjemiens verden: I Universet, i
Partikkel-fysikken. I kvante-teorier.

DENNE NYE KRAFT-MOTKRAFT-MODELLEN BYGGER PÅ ORIGINALENS
LOGISKE GRUNNFUNKSJON

THE CHANGING FORCE; KAMOS – FORANDRINGSKRAFTEN.

STILLER VI DE RETTE SPØRSMÅLENE?

EN VITENSKAPELIG VEI TIL ERKJENNELSE!

Bevissthetens Sammenlignings-funksjon/fysisk Tilpasnings-funksjon: Fra samme logiske kilde-funksjon!

En konstant super-flytende balansert aggregat-kraft-utveksling.
FUNKSJONEN GIR ROM-STOFF-TID-BEVEGELSE, DRIVKRAFT OG ENERGI,
KRAFT-MOTKRAFT, FORMER, GRAVITASJONSKRAFT OG DE FYSISKE LOVER.

E-bok: Differensial-kraften the δf -Force Akselerasjon og Energi-balanse i fysikkens verden (PDF)

ISBN 978-82-93780-20-5 forf. Roger Bergersen 2023

Utgitt av Next Forlag Bergersen org.nr 920766048 MVA

E-bok: Differensial-kraften the δf -Force Akselerasjon og Energi-balanse i fysikkens verden (PDF)

ISBN 978-82-93780-20-5 forf. Roger Bergersen 2023

Utgitt av Next Forlag Bergersen org.nr 920766048 MVA

Akselerasjon effekt energi hastighet i fysikkens verden

Ut fra **Differensialkraftens** fremstilling av en og samme grunnhastighet, og styrke, energi, med utvekslinger, strømmer og mot-strømmer som i en flytende aggregattilstand for gravitasjons-kraft og elektromagnetisme, svak-sterk kjernekraft, likeså anti-graviterende strømninger, balanse-bevegelse i energiene, så følger oppdagelsen av at en kraft som utveksler mot et senter får en begrensning som sirkulært mer vertikalt felt, eller med stort nok press fra alle kanter, vi danne kuleformede virvler, og som da henger, blir trege, i den kraftstrømmen de er dannet i.

Jeg kunne ikke med instrumenter eller teorier ellers vite sikkert om det var samme hastighet på lys og gravitasjons-hastigheten, annet enn at man antok at disse var ganske like ved beregninger fra CERN og atom-teoretiske fysikere jorden rundt. Men da lyset følger langt mer rettere strekningslinjer, balansert med gravitasjons-rom-krumningene, og samtidig interagerer med gravitasjonstrykket, antok jeg derfor at indre gravitasjons-rotasjons-utveksling og lys/fotoners vertikalvirvling hvor disse fulgte gravitasjonsstrømmen at likheten kunne være tilnærmet den samme.

I **differensial-kraft-teorien** har alt samme grunnhastighet fordi alle punkters bevegelses-endrings-faktor og utstrekning er samme funksjon, en lik rombevegelses-proporsjons-funksjon for vekstlignende likedan funksjon overalt, som utbredt endelig ikke kan vokse mer og omdannes til indre vekst med samme ekspansjons-trykk overalt. Kun utvekslingene danner da akselerasjonsfelt, og omdannes fra enkel m/s-hastighet til m/s²-hastighet, der utvekslingen dominerer nettopp med m/s². Men alle bevegelser av denne ekspansjons-styrken er i balanse, lik kraft-motkraft, likedan bevegelses-energi og mot-bevegelses-energi.

Ved et mer jevnt felt, mulig mest likt et rettlinjert feltområde med svak krumning, vil det dannes også mindre hastighets-løkker i kraften som kan tilsvare de partikkelomstendigheter vi har. Mitt eksempel der jeg lokaliserer tettheten til å firedoble seg ved halvering av avstand inn mot sentret til et legeme, som tilsvare inn og utgående kraftfelt likt med Newtons og Einsteins formler for akselerasjons-verdier, hastighets-tilnærmings-beregninger, og jeg samtidig da får den samme square-rot-formelen, og omvendt square-formel, invers og omvendt, så ser jeg hvordan denne virker likedan for legemer som kolliderer eller bremser ved ulike tyngder eller hastigheter ved forskjellige gitte friksjonsverdier på en overflate som ligger like langt fra et gravitasjonsobjekts senter.

Når differensialkraften sier at samme hastighet gjelder for alt, og et rundt objekt slik har slik gravitasjon-akselerasjon innover, eller lignende for lys-masse, lyshastigheten, der nyere målinger også påviser at de har samme hastighet ganske nøyaktig, og i tillegg at $E=mc^2$, det vil si at maks-hastighet vi måler på et objekt lokalt eller i beregning i verdensrommet, i utgangspunktet uansett hvor lokaliteten befinner seg, gir lyshastighet som topphastighet, og ellers samme kraftakselerasjonsformel gjelder for både gravitasjons-avstanden for et gravitasjonsobjekt og for kraften hos legemer som beveger seg, eller beveger seg på en klode, eksperimentelt i fysikk og kjemi, og teknisk instrumentalt ved forskning;

Så kan jeg påstå, si: at det med sikkerhet er slik at en jevn avstand fra et sentrum og akselerasjon hos et senter-masse-objekts gravitasjon innover, at disse proporsjoner er helt like, og derfor at den potensielle graviterende bevegelsesenergien og den normalt omdannede bevegelsesenergi ved akselerasjoner av legemer følger samme proporsjons-formel, med samme begrensning i bevegelsesmengdene, slik som opp mot lyshastigheten.

I differensialkraften skal disse funksjoner som en virvel i en elv, eller flere slike virvler følge lignende planck-balanser mellom feltet rundt og partikkelfelt-formens styrke hele veien. Tilsvare vel en god del av planck-Lorentz formelen Einstein benytter i gravitasjonsteoriene sine, og i $E=mc^2$, ellers hadde formelen ikke blitt nøyaktig. Dirac: At både partikkel og feltvirkning rundt har Planck-balanse.

Kort sagt: Den modellen jeg viser til tilsier at det rent balansert proporsjonalt blir nøyaktig at den potensielle bevegelsesform og den bevegende tilstanden til samme form, eller former, gir at det er nøyaktig samme hastighets-ending, energi-styrke-ending fra potensiell til bevegelses-energi, der lyshastigheten i gravitasjonen nettopp viser maksverdiene. Dette stemmer med formlene vitenskapen har funnet for tilstandene. Bevegelser er balansert styrt kraft-motkraft 50-50%. Ikke tilfeldig.

Dette er mitt argument for at potensiell og kinetisk energi er nøye balanserte omdannelsesmengder av styrke og hastighet, altså effekt. Som igjen betyr at energiformene er konstante fordelingsmengder i en gitt kraft-roms-verden, og kun utvekslinger med omliggende kraftfelt til et univers kan endre trykkene, men at de samme balanse-lovene allikevel gjelder. Også at det er samme kraft som endrer seg uten tap. Diracs oppdagelse for balansekonstant gir kvant-nøyaktigheten.

Bare formasjonen til energiene omdannes, men som her innebærer styrke, trykk og hastighets-funksjon i samme produkt, og produktet har jeg forklart med en absolutt differensialfunksjon, en differensierende differensialfunksjon hos hvert punkt eller kontinuitet hos differensialkraften. The δ -FORCE. Dette gir grunnlags-funksjonen til balanse-energiene og til feltteoriens holdbarhet og funksjon, slik som planck-faktor, G-faktor, Newton-Lorentz-Einstein-formlene, og gradene til kvantverdier i kjemi og fysikk ut fra også kvante-elektrodynamikken. Til Banene i partikkelfysikken og til quark-balansen, partikkelbalansene, til universets galaksebaner og eventuelle utvidelser og sammentrekninger i rommet. Masse-felt-endingene ved hastighet og energi-tetthet. Denne er grunnlaget for hva vi funksjonelt finner i kjemien og fysikken, som lenger ikke er adskilt teoretisk men adskilt noe eksperimentelt. Nødvendig for biologisk og teknisk utforskning. Se figur og felteksempler i differensialkraftens figurer.

Tross dette hvor vi har stabile tilstander for energinivåer, så er kraftfeltet rundt aktivt, og i endrings-posisjon, hvilket gjør at overgangsfelt-transformasjoner viser styrke-akselerasjoner og formasjoner som er mer analoge og resonans-virkende interaktive, og som trengs for at bevisstheten skal merke styrker i følelser og ved fysiske endringer i energi, altså refleksjons-sammenligninger som må skje. Sammenligningsfunksjon/tilpasnings-funksjon. Her snakker jeg ikke om alles virkelighet, men om VIRKE-LIK-HETEN. **Diracs kvant-formel er balanse lik Differensialkraftens grunnfunksjon.**

Det var meget logisk fra 1600 til i dag at forskerne begrenset hvilket kraftmønster de undersøkte ved navngivelse som magnetfelt, elektrisk felt, syre-base, temperatur for smelte, fryse, kokepunkt, og videre for lys og varme, radiobølger, men likedan at man som Gauss fant proporsjon mellom mekaniske massebevegelses-energi og Maxwells elektromagnetiske formler. Einstein fører formlene sammen til samme styrketeori, men kan ikke gi funksjon til rom, til bevegelse, til endring, til tid-bevegelse, til det enhetlige i elektromagnetisme og gravitasjon. Ser vi tilbake til det var det logisk riktig forskning for feltanalyser, men i dag, at omdannelse mellom gravitasjon og masseenergi, samt elektromagnetisme, viser at de ikke skulle ende med en adskilt feltforståelse.

At ulike feltoppførsler blir ansett som fremmede for hverandre er feil. Som omdannelse viser de at det er samme kraft uansett hvilken vei vi snur på dette. Å gi feltene forskjellige navn i stedet for grader av samme kraftendring er altså feil. Vi vet at disse matematisk-geometrisk og energistyrke-beregnet er samme sak. Bølgekraft og materiebølge er ulik vinkling på samme regnestykkers resultat av samme objekt. De regnes noe samkjørt i dag, men det er ikke energiformene det står på dette problemet. Heller at det er troen, lignet Gud eller Marx. At hva det er for noe, er troen på bølgekraft og materiebølge, og ingen av disse termene påviser deres eksistens-funksjonelle årsaker.

Vi kan heller aldri si noe om bestand-del materie og ånd, hva det er av, fordi det eneste som teller for en bevissthet og oversikts-forståelse er hvordan det virker. Hva det ER, er uvesentlig og er underordnet virknings-funksjonen. ER og Virkning er den samme VIRKE-LIK-HET. Uten virkning ingen referanse eller formasjon. Å forstå skal jo være ER-LIK med. Om bevissthetens sammenlignings-funksjon er tilsvarende lik fysikkens, naturens, tilpasnings-funksjon, så er det en mulighet for overenstemmelse mellom disse. Dette er lik med Differensialkraftens virkefunksjon for alt kjent!

All annen henvisning til **grunnfunksjonen til differensialkraften, hvilket fremkaller gravitasjonskraftens oppførsel**, og er samme kraft, og til **logisk teori for grunnstofflista og planck-balansen i kosmos og partikkelfysikken**, hvor eksemplet med **oppdagelsen av hastighetsløkkene og runde objekters felt-utveksling virker i et kraftfelt sammenlignet med proporsjonene til legemers bevegelse og masse som er i samme avstand fra objektets senter**. Forklarer krumningene, tregheten, tidsforsinkelsene, lengdeforkortelsene, masse-økning. Dette bekrefter observasjons-data for forholdet kinetisk og potensiell energi, og hvorfor det er slik. Bak-grunns-funksjonen til balansen i disse bevegelsesstyrker/energi, deres kraft-motkraft, kraft-antkraft i alle varianter.

Kollisjoner mellom masser viser samme akselerasjoner og retardasjoner som alle styrkefelt, og det er ekvivalens, nøyaktig likhet mellom alle krefters, altså virkningers bevegelses-energi, representert ved gravitasjon og elektromagnetisme, altså kjent som mekaniske, graviterende og elektromagnetisme funksjoner, samt sterk og svak kjernekraft. Likt for G-kraft-konstant, Planck-konstant, Lorentz og Einsteins $E=mc^2$. At kun feltstyrken, energien, viser virknings-funksjon: Gravitasjon og elektromagnetisme er samme feltkraft med kun forskjellig formasjons-mønster av samme felt-kraft, bevegelsesenergi. For kraft, antkraft. The δ -Force!